

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.net>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
Juli Capilla (*Coordinació i llibres*), Víctor Maceda,
Rosanna Melià, Joan M. Oleaque i Xelo Tortosa
(*Secretària de redacció*).

Redacció de Barcelona: Bàrbara Amorós, Lluís
Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milián, Enric
Rimbau i Gemma Morales (*Secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payras.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*Correcció
lingüística*), Miquel Benítez (*Escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*Maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Cañis, Albert
Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià
Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferrí, Pere Gimferrer,
Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere
Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pere Codonyan (Catalunya Nord),
Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marquès (Menor-
ca), Anna Sàez (Lleida), Àlvar Valls (Andorra), Guil-
lem Xacon (Franja de Ponent).

Col·laboradors: Gemma Aguilera, Antoni Albalat,
Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa
Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas,
Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran
Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera,
Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines,
Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi
Finestres, Manuel Garcia, Josep Gifreu, Xavier
Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani
Jakupi, Salah Jamal, Miquel À. Limón, Jordi Llavina,
Iban L. Llop, Josep Maria López Llavi, Josep-Vicent
Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdeu,
Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Gustau
Munoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles Pont, Joan
Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sèez Mateu,
Eduard Sanjuán, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa
Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel,
Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Alcía Toledo,
Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo,
Manuel València, Sergi Verger, Vicenç Villatoro,
Jordi Zamora.

Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina
Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente
A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi
Play, Marc Vila.

Disseny: Enric Satué.

Foto portada: Efe.

Arxiu: Jesús Prats (*Fotografia*), Rosa Serrano
(*Documentació*).

Publicitat i promoció: Salva Martínez i Pepa
Alòs (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido,
Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932
384 262.

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

*Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap
mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic,
de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.*

La negociació postelectoral a Catalunya per constituir els nous governs municipals i diputacions han estat prou dures. A les maquinàries dels partits és absolutament present la pròxima i transcendental cita electoral, la tardor vinent, amb els comicis al Parlament de Catalunya. Així, les negociacions han estat molt interferides per les estratègies dels partits, per sobre del debat entre les llistes municipals, de manera que els blocs "esquerra-dreta" o "nacionalista - no nacionalista", dibuixats per les dues forces polítiques majoritàries, han acabat emmordassant pràcticament qualsevol debat ideològic, siga d'àmbit local o nacional.

Però potser, qui més mal parat n'ha sortit de tot ha estat el Partit dels Socialistes de Catalunya. Tot i ser la formació més votada en els comicis locals passats, els socialistes van veure com perdien un percentatge important de representants, que anaven a parar a Iniciativa per Catalunya - Esquerra Alternativa i a Esquerra Republicana de Catalunya. Fins llavors, el PSC havia observat ICV com l'escuder fidel que l'acompanyava cap al camí de la presidència de la Generalitat, i els republicans com el mal necessari per a evitar una majoria política favorable a CiU o per a demostrar la solitud de la federació catalanista davant del PP. Però la realitat ha resultat ser molt més polièdrica i, avui més que mai, són més evidents les dues coordenades, la nacional i la social, en les quals s'articula la política catalana. CiU, de moment, ha resolt que ara no toca pactar amb el PP i que ara sí que convé reformar l'Estatut. El PP també té clara la seua filiació en cada un dels dos eixos, de la mateixa manera, però en posicions adverses, que ERC o ICV-EA. I no seria cert dir que el PSC no està ubicat en aquest doble eix social i nacional. El problema és, però, que massa vegades els socialistes catalans no poden mantenir la seua identitat ideològica en el si del PSOE. El darrer exemple ha estat l'absència dels diputats catalans del PSOE al Congrés, en la votació d'una moció de suport al Parlament basc. La proposta fou presentada per ERC i ICV, i era igual a l'aprovada, uns dies abans, pel Parlament català, amb els vots de tots els partits (excepte el PP). Les justificacions fetes des de les files socialistes catalanes no han evitat les crítiques de la resta de formacions, per la duplicitat del vot. Una dualitat que en aquest cas afecta un tema referit a principis democràtics bàsics, no a normes o lleis conjunturals. I a més a més, és un tema que posa en evidència la incapacitat del PSOE per construir un discurs polític alternatiu a l'espanyolisme reaccionari del PP. Els socialistes espanyols han girat massa vegades la vista cap a altres bandes, per no semblar que posaven pals a les rodes en la lluita contra ETA. Mentrestant, s'han retallat llibertats, s'ha criminalitzat el basquisme democràtic fins a extrems que no passaven des de la mort de Franco i s'ha desdibuixat la separació entre poder executiu i judicial. Tot, en nom de la integritat d'Espanya. Aquesta és la dualitat que al PSC li pesa com una llosa.

El candidat a la presidència de la Generalitat pel PSC, Pasqual Maragall, ha sortit al pas de les crítiques de supeditació al PSOE i ha afirmat que, quan el Parlament de Catalunya approve un nou estatut, rebrà el suport dels socialistes espanyols. Si això passa, serà una boníssima notícia per a Catalunya, a part d'una gran novetat.

Als nostres lectors

L'anomenada "anomalia" italiana ja presideix la Unió Europea. Per fer memòria recordem que és qui ha dit que "no necessito estar al govern pel poder. Tinc cases per tot el món, vaixells esplèndids... avions bonics, una dona preciosa, una gran família... estic fent un sacrifici". Cal tenir clar, però, que Berlusconi no és la primera taca negra que té la Unió Europea, i com a mostra hi ha Àustria, contra qui es va ser molt més dur que fins i tot ara amb Itàlia, tot i tenir governs amb aliats xenòfobs; o bé Chirac, que també ha aconseguit salvar-se pels pèls dels escàndols que el van envoltar com a alcalde de París. Berlusconi és esperpèntic, però no és l'únic que s'ha mostrat autoritari o ha vist com les decisions judicials l'afavorien. Són un seguit d'actituds que els forjadors italians de la Unió Europea no acceptarien de cap manera, com tampoc haurien de ser els valors dels europeus.

Oriol Cortacans, coordinador de "Món"